

1. ΚΛΕΙΔΙ ΟΙ ΔΙΑΤΛΑΝΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Μέσο: .....ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: ...03/01/2026 Ημ. Αποδελτίωσης: ...03/01/2026

Σελίδα: 43

Innews AE - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

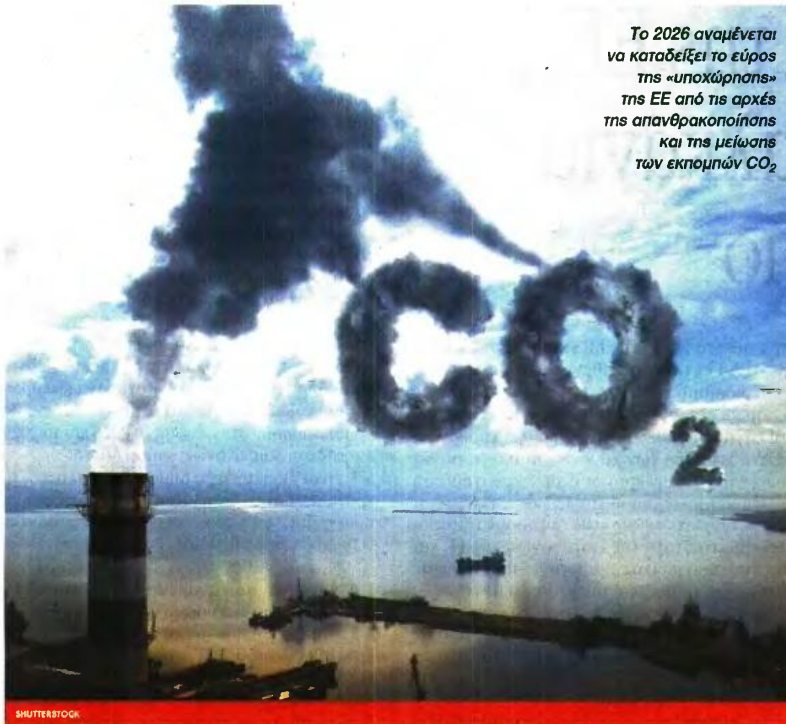
TA NEA **43**
SABBATOKYPIAKO
3-4 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2026

ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ
ΜΑΘΙΟΥΛΑΚΗ

Προβλέψεις για το 2026

Αναλύτης Ενεργειακής Στρατηγικής, διδάκτορας Ενεργειακών Θεμάτων του Τμήματος Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, ακαδημαϊκός διευθυντής του Greek Energy Forum και επιστημονικός συνεργάτης του **ΕΛΙΑΜΕΠ**

Το 2026 αναμένεται να καταδείξει το εύρος της «υποχώρησης» της ΕΕ από τις αρχές της απανθρακοποίησης και της μείωσης των εκπομπών CO₂

Εμπορίας Δικαιωμάτων Εκπομπών (EU ETS), με σημαντικές επιπτώσεις στην ανταγωνιστικότητα, τις τιμές, τη βιομηχανική παραγωγή και το εμπόριο εντός της ΕΕ.

Ο στόχος θα πρέπει να είναι μια ισορροπημένη προσαρμογή και όχι μια άτακτη υποχώρηση υπό την πίεση τρίτων χωρών. Η Ευρώπη χρειάζεται μεγαλύτερη ευελιξία και προσαρμοστικότητα στις ανάγκες της αγοράς, χωρίς όμως να εγκαταλείψει τις αρχές της συλλογικής περιβαλλοντικής προστασίας που αποτελούν θεμελιώδες στοιχείο της ευρωπαϊκής ταυτότητας.

Η θέση των ΗΠΑ

Σε παγκόσμιο επίπεδο, το 2026 αναμένεται να αποκαλύψει τον βαθμό στον οποίο οι ΗΠΑ θα επιλέξουν να εργαλειοποιήσουν ή όχι την ενέργεια για την επίτευξη πολιτικών στόχων σε διεθνές επίπεδο.

Στο παρελθόν, μια τέτοια στρατηγική θεωρούνταν αδιάνοητη, τόσο για λόγους αρχών όσο και επειδή οι ΗΠΑ δεν διέθεταν τα απαραίτητα μερίδια αγοράς. Πλέον όμως αναδεικνύονται σε κρίσιμο προμηθευτή ενέργειας, και κυρίως φυσικού αερίου, για πολλές χώρες, και ιδιαίτερα για την ΕΕ. Το 2026 θα είναι λοιπόν η πρώτη χρονιά κατά την οποία οι ΗΠΑ θα διαθέτουν στην πράξη αυτό το εργαλείο και, συνεπώς, θα φανεί αν θα επιλέξουν να το χρησιμοποιήσουν.

Οι αμερικανικές επιλογές θα επηρεάσουν είτε την κλιματική και εμπορική πολιτική της ΕΕ (σε περίπτωση εργαλειοποίησης από ΗΠΑ - υποχώρησης από ΕΕ) είτε την επάρκεια εφο-

Για την Ελλάδα το 2026 αναμένεται να είναι έτος απορρόφησης των εξελίξεων του 2025, ιδίως όσον αφορά τις διασυνδέσεις με τρίτες χώρες

«Κλειδί» οι διατλαντικές σχέσεις

Χρονιά που πέρασε άφησε το σημάδι της στον ευρωπαϊκό ενεργειακό τομέα ως το έτος κατά το οποίο η ΕΕ και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή άρχισαν να προσαρμόζουν τις ενεργειακές τους πολιτικές στην υφιστάμενη πραγματικότητα. Το σύνθημα έως τώρα, ειδικά από το 2019 και μετά, ήταν το αντίθετο: η Κομισιόν λάμβανε αποφάσεις για τα ενεργειακά με βάση μια σειρά ιδεολογικών προτεραιοτήτων (συνήθως ορισμών) και απαιτούσε από τα κράτη - μέλη και την αγορά να προσαρμοθούν την πραγματικότητα τους σε αυτές, ανεξάρτητα από το πόσο υλοποιήσιμες ήταν αυτές.

Η προσέγγιση αυτή δημιούργησε σταδιακά στρεβλώσεις και δυσλειτουργίες στην αγορά, οι οποίες διογκώνονταν με την πάροδο του χρόνου και, από το 2025, δεν μπορούσαν πλέον να αγνοηθούν από την Επιτροπή και τα λοιπά ευρωπαϊκά όργανα. Ως αποτέλεσμα, ξεκίνησε μια διαδικασία προσαρμογής, με μείωση της έντασης των απαιτήσεων και των στόχων και με μετατόπιση του βάρους από την αποκλειστική έμφαση στην απανθρακοποίηση προς την ενεργειακή ασφάλεια και τη βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς ενέργειας.

Η θέση της ΕΕ

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, για το 2026 θα πρέπει να

αναμένουμε ότι αυτή η στροφή θα αποτελέσει τον βασικό κινητήριο άξονα των εξελίξεων.

Σε σημαντικό βαθμό, η επιστροφή της ΕΕ στην ενεργειακή «πραγματικότητα» είναι ευπρόσδεκτη. Η εστίαση στη λειτουργία της αγοράς, στα ενεργειακά δίκτυα και στις διασυνδέσεις, με στόχο την αντιμετώπιση ανισορροπιών ροών και τιμών, συνιστά μια θετική εξέλιξη με δυναμικά μακροχρόνια οφέλη για το ευρωπαϊκό ενεργειακό σύστημα.

Ωστόσο, η στροφή αυτή εμπεριέχει και κινδύνους. Μια υπερδιόρθωση σε σχέση με τις μονοθεματικές πολιτικές απανθρακοποίησης του παρελθόντος θα μπορούσε να οδηγήσει σε σημαντική αποσοβήωση στον αγώνα κατά της υπερθέρμανσης του πλανήτη και της κλιματικής αλλαγής, με ιδιαίτερα αρνητικές συνέπειες για την Ευρώπη και διεθνώς. Η ΕΕ οφείλει, συνεπώς, να συνεχίσει να διαδραματίζει πρωταγωνιστικό ρόλο στη μείωση των εκπομπών, καθώς η κλιματική κρίση αποτελεί ζήτημα υπαρξιακής σημασίας που δεν μπορεί να αφεθεί σε διεθνείς δρώντες οι οποίοι αμφισβητούν την ίδια της τη φύση.

Το 2026 αναμένεται να καταδείξει το εύρος της «υποχώρησης» της ΕΕ από τις αρχές της απανθρακοποίησης και της μείωσης των εκπομπών CO₂. Η εξέλιξη αυτή θα επηρεάσει άμεσα πολιτικές όπως ο Μηχανισμός Συνοριακής Προσαρμογής Ανθρακα (CBAM) και το Σύστημα

διασμού και τις τιμές ενέργειας (σε περίπτωση εργαλειοποίησης από ΗΠΑ - αντίστασης από ΕΕ). Η εργαλειοποίηση της ενέργειας από την Ουάσιγκτον αποτελεί λοιπόν μια υπαρκτή πιθανότητα που ελπίζουμε μεν να μην υλοποιηθεί αλλά δεν μπορούμε πλέον να αγνοούμε.

Η θέση της Ελλάδας

Για την Ελλάδα το 2026 αναμένεται να είναι έτος απορρόφησης των εξελίξεων του 2025, ιδίως όσον αφορά τις διασυνδέσεις με τρίτες χώρες. Κατά τη διάρκεια της χρονιάς αναμένεται να ενταθεί η συζήτηση γύρω από τα έργα GSI και GREGY (κυρίως το δεύτερο), καθώς και για τον Κάθετο Διάδρομο φυσικού αερίου, το πιο ώριμο έργο για περαιτέρω ανάπτυξη.

Αντίθετα, τα ζητήματα των εξορυξεων, παρά τη δημοσιότητα του 2025, αναμένεται να εξελιχθούν με αργούς τεχνικούς ρυθμούς, με ουσιαστικές εξελίξεις κυρίως από το 2027. Πιθανή εξαίρεση αποτελούν οι πρώτες αντιδράσεις τοπικών κοινωνιών προς τα τέλη του 2026, με την έναρξη προκαταρκτικών εργασιών.

Τέλος, όσον αφορά τις τιμές ηλεκτρισμού και φυσικού αερίου, υπό την προϋπόθεση ήρεμων σχέσεων ΗΠΑ - ΕΕ, αναμένεται περαιτέρω αποκλιμάκωση, ιδίως στο φυσικό αέριο, λόγω παγκόσμιας υπερπαραγωγής και της υποτονικής ανάπτυξης στην Κίνα.

ΕΝΕΡΓΕΙΑ